

एतदेवसदृष्टांतमाह स्वाराज्यं निजानंदं प्रयच्छतः सकाशादभिमानः क्षीणपुण्येन मया भिक्षितः याचितः क्षीणेन पुण्येनेति वादृष्टांत एव संबंधः यथाऽ
धनः ईश्वराच्चक्रवर्त्तिनः फलीकारान् सतुषतंडुलकणान् याचतेतद्वत् ॥ ३५ ॥ एवं निस्पृहत्वं तस्य युक्तमित्याह तस्य दास्यं विना अन्यमर्थमात्मनो
नैव वाञ्छंति यदृच्छयैवलब्धेन मनसः समृद्धिर्येषांते ॥ ३६ ॥ प्रस्तुतमाह आकर्ण्येति संपरेत्यमृत्वा आगतमाकर्ण्य यथा तथानश्रद्धे विश्वासं

स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्यान्मानो मे भिक्षितो वत ॥ ईश्वरात् क्षीणपुण्येन फलीकारानि वा धनः ॥ ३५ ॥ मै
त्रेय उवाच न वै मुकुंदस्य पदारविंदयोरजो जुषस्तात भवादृशा जनाः ॥ वाञ्छंति तद्दास्यमृतेऽर्थमात्मनो य
दृच्छया लब्धमनः समृद्धयः ॥ ३६ ॥ आकर्ण्य आत्मजमायां तं संपरेत्य यथा गतम् ॥ राजानश्रद्धे भद्रमभद्रस्य
कुतो मम ॥ ३७ ॥ श्रद्धायवाक्यं देवर्षेर्हर्षवेगेन धर्षितः ॥ वार्त्ताहर्तुरतिप्रीतो हारं प्रादान्महाधनम् ॥ ३८ ॥ स
दश्वं रथमारुह्य कार्तस्वरपरिष्कृतम् ॥ ब्राह्मणैः कुलवृद्धैश्च पर्यस्तोऽमात्यबन्धुभिः ॥ ३९ ॥ शंखदुंदुभिना दे
नब्रह्मघोषेण वेणुभिः ॥ निश्चक्राम पुरा तूर्णमात्मजाभीक्ष्णोत्सुकः ॥ ४० ॥ सुनीतिः सुरुचिश्चास्य महि
ष्यौरुक्मभूषिते ॥ आरुह्य शिबिकां सार्द्धमुत्तमेनाभिजग्मतुः ॥ ४१ ॥ तं दृष्ट्वा उपवनाभ्याश आयां तंतरसा
रथात् ॥ अवरुह्य नृपस्तूर्णमासाद्य प्रेमविह्वलः ॥ ४२ ॥ परिरेभेऽगजंदोभ्यां दीर्घोत्कंठमनाः श्वसन् ॥ विष्व
क्सेनांघ्रिसंस्पर्शहता शोषा घबन्धनम् ॥ ४३ ॥ अथाजिघ्रन्मुहुर्मूर्ध्नि शीतैर्नयनवारिभिः ॥ स्नापयामास तन
यं जातो ह्याममनोरथः ॥ ४४ ॥ अभिवंद्य पितुः पादावाशीर्भिश्चाभिमंत्रितः ॥ ननाम मातरं शीर्ष्णां सत्कृतः
सज्जनाग्रणीः ॥ ४५ ॥

नचकार अभद्रस्य मम भद्रं कुत इति मत्वा ॥ ३७ ॥ एष्यत्यचिरत इति देवर्षेर्वाक्यं श्रद्धा
य ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणादिभिः पर्यस्तः परिवृतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अस्य राज्ञो महिष्यौ मध्ये उत्तमं निधाय एकामेव शिबिकां नरविमानमारुह्य ॥ ४१ ॥ उप
वनस्याभ्याशे समीपे ॥ ४२ ॥ विष्वक्सेनांघ्रिसंस्पर्शेन हतमशेषमघं बन्धनं च यस्य ॥ ४३ ॥ जात उद्दामो महान् मनोरथो यस्य ॥ ४४ ॥ अभिमंत्रितः
पितुराशीर्भिः सह तेन कृतसंभाषणः ॥ ४५ ॥